

Canoanele Sinodului IV ecumenic

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
1 sin. IV ec.	ÎNTĂRIREA CANOANELOR PRIMELOR TREI SINOADE ECUMENICE	Am găsit că este cu dreptate (bine) să se ție canoanele așezate de către sfinții Părinți la fiecare sinod de până acum.	2 Trul; 1 sin. VII ec.; 1 Cartag.
2 sin. IV ec.	OSÂNDA SIMONIEI	Dacă vreun episcop ar săvârși hirotonia pentru bani și ar coborî între lucrurile de vânzare harul care nu se vinde, și ar hirotoni episcop ori horepiscop, ori presbiteri, ori diaconi, ori pe altcineva dintre aceia care se numără în cler, sau pentru bani ar înainta (ar institui, ar rândui) econom sau ecdic (apărător, avocat bisericesc) sau paramonar sau pe oricine din cler (din rândul slujbașilor bisericești) pentru câștig rușinos pe seama sa, cel dovedit că a făcut aceasta să se primejduiască în privința propriei sale trepte (spițe), iar cel hirotonit să nu aibă nici un folos din hirotonia sau înaintarea aceea din negoț; ci să fie străin de vrednicia sau de slujba pe care a dobândit-o prin bani. Iar dacă cineva s-ar vâdi (ar apărea) ca mijlocitor în astfel de apucături (afaceri) rușinoase și nelegiuite (neîngăduite), să cadă și acesta din treapta sa, dacă ar fi cleric, iar dacă ar fi laic sau călugăr (trăind călugărește), să fie dat anatemei.	(29 ap.; 22, 23 Trul; 4, 5, 15, 19 sin. VII ec; 12 Laod.; 2 Sard.; 90 Vasile cel Mare; Scrisoarea pastorală a lui Ghenadie; Scrisoarea pastorală a lui Tarasie
3 sin. IV ec.	SE OPREȘTE ÎNDELETNICIREA CU TREBURI INCOMPATIBILE CU STAREA CLERICALĂ	A venit la Sfântul Sinod (la cunoștința Sfântului Sinod) că oarecari dintre cei cuprinși (incluși) în cler se fac arendași ai averilor străine pentru câștig rușinos și se îndeletnicesc cu treburi (afaceri) lumești, apoi, lenevin-du-se în slujirea lui Dumnezeu și alergând prin casele oamenilor, din iubire de argint iau asupra lor și mânuirea (administrarea) de averi. De aceea, sfântul și marele sinod a orânduit (hotărât) ca de acum înainte nimeni, nici episcopul, nici clericul, nici monahul, să nu ia în arendă averi, nici să se vâre (amestece) pe sine în chivernisirea (administrarea) lucrurilor lumești, afară numai dacă ar fi chemat cumva după legi la epitropia de neînlaturat (obligatorie) a nevârstnicilor (minorilor), sau dacă episcopul cetății l-ar rândui să poarte grija lucrurilor bisericești sau a orfanilor sau a văduvelor neajutate sau a persoanelor care mai ales au trebuință de ajutor bisericesc pentru frica lui Dumnezeu. Iar dacă cineva de acum înainte ar încerca să calce cele orânduite (hotărâte), unul ca acela sa se supună pedepselor bisericești.	20, 81, 83 ap.; 7 sin. IV ec; 10 sin. VII ec; 16 Cartag.; 11 sin. I-II

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
4 sin. IV ec.	MONAHII SE SUPUN JURISDICȚIEI IERARHIEI BISERICESTI	<p>Cei care cu adevărat și fără prihană (curați) petrec viața cea singuratecă (monahală) să fie învredniciți de cinstea cuvenită. Dar fiindcă unii, folosind chipul monahal cu fățarnicie, tulbură bisericile și treburile politice, pribegind cu nepăsare prin cetăți, ba purtându-se cu gândul să-și întemeieze lor și mănăstiri, s-a părut (sinodului) ca nimeni și nicăieri să nu zidească sau să ridice mănăstire sau casă de rugă (biserica) fără învoirea episcopului cetății.</p> <p>Iar cei care trăiesc viața monahală fie în vreo cetate, fie la țară, să se supună episcopului și să păzească liniștea și să petreacă numai în post și rugăciune, rămânând neîncetat în locurile în care au fost rânduiți; să nu tulbure nici treburile (lucrurile) bisericesti, nici cele ale vieții obștești (lumești), nici să nu se amestece în ele părăsindu-și mănăstirile lor, fără numai dacă ar fi rânduiți de către episcopul cetății pentru vreo trebuință urgentă (arzătoare). Iar în mănăstiri sa nu se primească nici un sclav (rob) pentru a se face monah fără învoirea stăpânului său. Iar cel ce ar călca această orânduire (hotărâre) a noastră orânduim să fie afurisit (excomunicat), pentru ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu. Iar episcopul cetății trebuie să poarte grijă trebuitoare mănăstirilor.</p>	82 ap.; 24 sin. IV ec.; 40-49, 85 Trul.; 17-21 sin. VII ec.; 3 Gang.; 63 Cartag.; 1-7 sin. I-II
5 sin. IV ec.	SE OPREȘTE TRANSFERAREA CLERULUI	<p>În privința episcopilor sau clericilor care umbla din cetate în cetate, sa părut că trebuie să aibă tărie (vigoare) canoanele care au fost așezate de Sfinții Părinți în privința aceasta.</p>	14, 15 ap.; 15, 16 sin. 1 ec.; 10, 20, 23 sin. IV ec.; 17, 18 Trul.; 13, 21 Antioh.; 15, 16 Sard.; 54, 90 Cartag.
6 sin. IV ec.	SE OPREȘTE HIROTONIA FĂRĂ DESTINAȚIE	<p>Nimeni să nu fie hirotonit fără sorocire (destinație, absolut fără legătură, legat de vreun loc), nici presbiterul, nici diaconul, nici altcineva oarecare din starea bisericească (clericală); numai dacă cel ce se hirotonește va fi anume sorocit (destinul) pentru biserica unei cetăți sau a unui sat, sau altarului (sanctuarului) unui mucenic (martir), sau mănăstiri. Iar în privința celor hirotoniți fără soroace (destinații), sfântul sinod a orânduit (hotărât) ca o astfel de hirotesie (hirotonie) să fie fără tărie și ca nicăieri să nu poată sluji (lucra), spre ocara celui ce i-a hirotonit.</p>	15 ap.; 15, 16 sin. 1 ec.; 13 Neocez.
7 sin. IV ec.	CINUL PREOȚESC ȘI CEL CĂLUGĂRESC SĂ NU IA SLUJĂ LUMEASCA	<p>Am hotărât (orânduit) ca cei ce au fost rostuiți (așezați) odată în cler, precum și monahii, să nu intre nici în oaste, nici în dregătorie lumească; iar dacă ar îndrăzni aceasta și nu s-ar pocăi, încât să se reîntoarcă la aceea ce mai întâi au ales pentru Dumnezeu, să fie dați anatemei.</p>	6, 20, 81, 83 ap.; 3, 16 sin. IV ec.; 21 Trui; 10 sin. VII ec.; 16 Cartag.; 11 sin. I-II

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
8 sin. IV ec.	ORICE CLERIC SĂ FIE SUB JURISDICȚIA UNUI EPISCOPI	Clericii așezămintelor (azilurilor) pentru săraci și ai mănăstirilor și ai altarelor mucenicilor (sanctuarele martirilor) să rămână sub cârmuirea (jurisdicția, ascultarea) episcopilor ce sunt în fiecare cetate, după predania (tradiția) Sfinților Părinți și să nu se tragă (sustragă) cu trufie de sub oblăduirea episcopului propriu. Iar cei ce îndrăznesc să răstoarne o astfel de tocmire (orânduire) în orice chip, și cei ce nu sunt supuși propriului lor episcop, dacă ar fi clerici, să fie supuși pedepselor canoanelor, iar dacă ar fi monahi sau mireni (laici), să fie afurisiți (excomunicați).	15,16 sin. I ec.; 6,10 sin. IV ec
9 sin. IV ec.	SE RÂNDUIESC INSTANȚELE DE JUDECATĂ BISERICESCĂ	<p>Dacă vreun cleric are pricină (vreun litigiu) cu alt cleric, să nu lase pe episcopul său propriu și să alerge la judecătoria lumești, ci mai întâi să se cerceteze treaba (chestiunea, cauza) de către episcopul său propriu sau, cu învoirea aceluiși episcop, de către aceia pe care i-ar voi amândouă părțile să se întocmească (stabilească) cele ale dreptății (să se facă judecata). Iar dacă cineva ar purcede (proceda) împotriva acestora, să se supună cercetărilor (pedepselor) canonice.</p> <p>Iar dacă vreun cleric are pricină (litigiu) cu episcopul său propriu sau și cu un alt episcop, să se judece de către sinodul eparhiei (mitropoliei). Iar dacă un episcop sau cleric ar avea neînțelegere cu mitropolitul aceleiași eparhii (mitropolii), să fie luat (solicitat judecător) exarhul diecezei sau scaunul împărăteștii cetăți a Constantinopolului și de către acesta să se judece.</p>	74, 75 ap.; 6 sin. I ec; 6 sin. II ec; 17, 19, 21, 28 sin. IV ec.; 8 Trul; 14, 15, 20 Antioh.; 40 Laod.; 4 Sard.; 8, 10, 11, 12, 15, 18, 19, 59, 104, 107, 128, 129,130, 132 Cartag.
10 sin. IV ec.	CLERICII SĂ LOCUIASCĂ ÎN LOCALITATEA UNDE SLUJESC	<p>Să nu fie îngăduit ca un cleric să se numere deodată la bisericile a două cetăți, adică la aceea pentru care de la început s-a hirotonit și la aceea la care a fugit, firește ca la una mai mare - din poftă după slavă deșartă. Iar cei ce ar face aceasta să fie așezați iarăși (repuși) la biserica lor, la care de la început au fost hirotoniți și numai acolo să slujească.</p> <p>Iar dacă cineva ar fi fost transferat de la o biserică la alta, acela să nu aibă nici o împărțășire la treburile bisericii celei dintâi sau la acelea ale altarelor (sanctuarelor) martirilor sau ale așezămintelor (azilurilor) pentru săraci sau pentru primirea străinilor care (țin) se găsesc sub acea (Biserică). Iar cei ce ar îndrăzni ca, după orânduirea (hotărârea) acestui mare și ecumenic sinod, să facă ceva dintre cele care au fost acum oprite (interzise), a orânduit (hotărât) sfântul sinod să cadă din propria lor treaptă.</p>	15 ap.; 15,16 sin. I ec; 5, 20, 23 sin. IV ec; 17,18 Trul.; 15 sin. VII ec; 3 Antioh.; 15, 16, 19 Sard.; 54, 90 Cartag.)
11 sin. IV ec.	CĂRȚILE SAU EPISTOLELE CANONICE	Am orânduit (hotărât) ca toți săracii și cei care au trebuință de ajutoare să călătorească, după ispitire (și verificare), cu scrisori și adică numai cu scrisori bisericești de pace, nu cu scrisori de recomandare (de încredințare), pentru că scrisorile de recomandare se cade să se dea numai fețelor (persoanelor) care stau sub bănuială.	12, 13, 32, 33 ap.; 13 sin. IV ec; 17 Trul.; 6, 7, 8, 11 Antioh.; 41, 42 Laod.; 7, 8, 9 Sard.; 23, 106 Cartag.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
12 sin. IV ec.	ALCĂTUIRILE BISERICESTI SĂ NU SE SCHIMBE PRIN INTERVENȚIE LA PUTEREA LUMEASCĂ	A venit (la cunoștința noastră) că împotriva așezămintelor (legilor) bisericești, alergând la stăpâniri, au tăiat în două o eparhie (mitropolie) prin act împărătesc (rescript, carte împărătească), așa încât din această pricină sunt doi mitropoliți în aceeași eparhie (mitropolie). Drept aceea, sfântul sinod a orânduit (hotărât) ca de acum înainte să nu se mai îndrăznească nimic de acest fel de către vreun episcop, iar cel ce va încerca (întreprinde) un lucru ca acesta să cadă din treapta (spița) sa. Iar cetățile câte s-au și cinstit (onorat) cu numele de mitropolie prin scrisori (rescripte, cărți) împărătești, precum și episcopul care ocârmuiește acea Biserică să se bucure (beneficize) numai de cinste, păstrându-se adică pe seama adevăratei mitropolii drepturile ei proprii.	34 ap.; 6, 7 sin. I ec; 2, 3 sin. II ec; 8 sin. III ec; 28 sin. IV ec; 36, 39 Trul.
13 sin. IV ec.	CĂRȚILE CANONICE ALE CLERULUI	Clericii străini și necunoscuți să nu slujească nicidecum și nicăieri în altă cetate fără scrisori de recomandare (încredințare) de la episcopul lor propriu.	12, 13, 32, 33 ap.; 11 sin. IV ec.; 17 Trul.
14 sin. IV ec.	CĂSĂTORIA CLERULUI INFERIOR	De vreme ce în unele eparhii (mitropolii) se permite citeților (lectorilor) și cântăreților să se căsătorească (și după hirotesie) sfântul sinod a orânduit (hotărât) să nu fie îngăduit vreunuia dintre aceștia să ia femeie eterodoxă. Iar cei ce dintr-o astfel de căsătorie au și dobândit copii, dacă nu au apucat să-i boteze la eretici pe cei născuți dintr-înșii, să-i aducă pe aceștia la împreunarea cu soborniceasca Biserică (în comuniunea Bisericii sobornicești), iur dacă nu i-au botezat, să nu poată (să nu le fie permis) să-i boteze pe aceștia la eretici și nici să-i lege spre căsătorie cu eretic ori cu iudeu ori cu păgân, decât numai dacă fața (persoana) care vrea să se lege (prin căsătorie) cu cel ortodox va făgădui (promite) că va trece la credința ortodoxă. Iar dacă cineva ar călca această orânduire (hotărâre) a sfântului sinod, să fie supus pedepsei canonice.	26, 45, 65 ap.; 6, 72 Trul.; 10, 31, 34, 37, 39 Laod.; 21 Cartag.
15 sin. IV ec.	FACEREA DIACONIȚELOR	Femeia înainte de 40 de ani să nu se sfințească (hirotesească, consacre) întru diaconiță, dar și aceasta (să se facă) după o ispitire cu luare-aminte (cercetare temeinică). Iar dacă primind hirotesia și rămânând un timp oarecare în slujbă, se dă pe sine căsătoriei, batjocorind harul lui Dumnezeu, una ca aceasta să fie dată anatemei, împreună cu acela ce s-a legat cu ea.	19 sin. I ec; 14, 40 Trul.; 44 Vasile cel Mare
16 sin. IV ec.	FEMEILE ÎNCHINATE DOMNULUI SĂ NU SE CĂSĂTOREASCĂ	Nu este îngăduit ca fecioara care s-a închinat (consfințit, consacrat) pe sine Domnului Dumnezeu, de asemenea nici monahiilor (călugărițelor), să încheie căsătorie. Iar dacă s-ar afla făcând aceasta, să fie afurisite (excomunicate). Dar am orânduit (hotărât) ca episcopul locului să aibă putere de a fi cu pogorământ (umanitar, cu omenie, cu îngăduință) față de acestea.	7 sin. IV ec; 44, 46, 47 Trul; 19 Ane; 6, 18, 19, 20, 60 Vasile cel Mare

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
17 sin. IV ec.	DESPRE PRESCRIPTIE ȘI CA UNITĂȚILE BISERICESTI SĂ SE RÂNDUIASCĂ DUPĂ CELE DE OBȘTE	Parohiile cele de la țară (de pe câmp) sau de prin alte sate să rămână nestrămutate la episcopii care le țin (dețin, stăpânesc) și mai ales dacă stăpânindu-le pe ele fără silă, le-au cârmuit timp de treizeci de ani. Iar dacă în cuprinsul (înăuntrul) celor treizeci de ani s-a iscat (născut) sau s-ar putea isca (naște) vreo neînțelegere asupra lor, să fie îngăduit celor ce spun că se nedreptățesc (năpăstuiesc) să facă pâră (să introducă acțiune) despre acest lucru la sinodul eparhiei (mitropoliei). Iar clacă cineva s-ar nedreptăți de către mitropolitul său propriu, să se judece de către exarhul diocezei sau de către scaunul Constantinopolului, după cum s-a zis mai înainte (cap IV). Iar dacă vreo cetate s-ar fi înnoit prin puterea împărătească, sau dacă s-ar înnoi de acum înainte (în viitor), atunci alcătuirilor politice și obștești să urmeze și orânduirea parohiilor bisericești.	6 sin. I ec; 9 sin. IV ec; 25 Trul.
18 sin. IV ec.	OSÂNDA CONSPIRAȚIEI	Fărădelegea de moarte a conjurației (crima conspirației), sau a ortăcirii (a facerii de ceată, a unirii tainice în ceată) se oprește cu totul și de către legile din afară (din afara Bisericii, de stat) - cu mult mai vârtos se cuvine a se apăra (interzice) să se facă aceasta în Biserica lui Dumnezeu. Dacă, așadar, vreun cleric sau călugăr ar fi găsit fie uneltind, fie ortăcindu-se, fie întinzând capcane (curse) episcopilor sau clericilor celor împreună cu dânșii, să cadă cu totul dintr-a lor treaptă.	31, 55, 84 ap.; 6 sin. II ec; 3 sin. III ec; 31, 34 Trul.; 6 Gang.; 14 Sard.; 5 Antioh.; 10, 11 Cartag.; 13, 14, 15 sin. L-II
19 sin. IV ec.	SINOADELE MITROPOLITANE SĂ SE ȚINĂ DE DOUĂ ORI PE AN	A venit la urechile noastre (la auzul nostru) că în eparhii (mitropolii) nu se fac sinoadele episcopilor statornicite (hotărâte) de canoane și că din pricina aceasta multe lucruri bisericești care au trebuință de îndreptare se părăsesc (neglijează). Drept aceea, sfântul sinod a orânduit (hotărât) ca, potrivit canoanelor Sfinților Părinți, episcopii din fiecare eparhie (mitropolie) să se adune laolaltă de două ori pe an, acolo unde ar socoti episcopul mitropoliei (mitropolitul), să se îndrepteze toate câte s-ar ivi. Iar episcopii care nu ar veni (la sinod), aflându-se în cetățile lor și în acelea petrecând în stare de sănătate și fiind slobozi (liberi) de orice treabă de neînlăturat (inevitabilă) și strâmtorătoare, să se mustre frățește.	34, 37 ap.; 5 sin. I ec; 2 sin. II ec; 8 Trul.; 6 sin. VII ec; 20 Antioh.; 40 Laod.; 18, 73 Cartag.)
20 sin. IV ec.	SE OPREȘTE TRANSFERAREA CLERULUI	Așa cum am și orânduit (hotărât), nu este permis să fie rânduiți la Biserica altei cetăți clericii care slujesc la o Biserică, ci să se mulțumească cu aceea la care s-au învrednicit a sluji dintru început, afară de aceia (cu excepția acelora) care, pierzându-și de nevoie propria lor patrie, au trecut la altă Biserică. Iar dacă vreun episcop, după această orânduire (hotărâre), ar primi pe un cleric care se cuvine (aparține) altui episcop, i s-a părut (sinodului) să fie afurisit (excomunicat) atât cel primit, cât și cel ce l-a primit, până când clericul care s-a mutat se reîntoarce la Biserica sa proprie.	15 ap.; 15,16sin.Iec; 5, 10, 23 sin. IV ec.; 17,18 Trul.; 3 Antioh.; 15,16 Sard.;54, 90 Cartag.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
21 sin. IV ec.	SĂ FIE VERIFICAȚI CEI CE PĂRĂSC PE CLERICI	Clericii sau laicii care părăsc pe episcopi sau pe clerici să nu se primească la pără dea dreptul și fără ispitire (verificare), ci mai întâi să se cerceteze faima lor.	74 ap.; 6 sin. II ec.; 9 sin. IV ec.; 8, 11, 12, 13, 30, 128, 129 Cartag.
22 sin. IV ec.	MOȘTENIREA IERARHILOR SĂ NU SE ÎNSTRĂINEZE	Să nu se îngăduie clericilor ca după pristăvirea (moartea) episcopului lor să răpească bunurile (lucrurile) care i se cuvin (aparțin) aceluia, după cum se apără (oprește aceasta) și celor care le iau în primire; iar cei ce ar face aceasta să se primejduiască în privința treptelor proprii.	40 ap.; 35 Trul.; 34 Antioh.; 22, 26, 81 Cartag.
23 sin. IV ec.	OSÂNDA CLERICILOR ȘI A MONAHIILOR VAGABONZI	A venit la urechile (la auzul) sfântului sinod că unii clerici și monahi, nicidecum împuțerniciți de către episcopul lor, ba câteodată chiar fiind afurisiți (excomunicați) de către acela, apucând să meargă la împărătescul Constantinopol, petrec timp îndelungat într-însul, scornind (provocând) zguduirii (agitații) și tulburând rânduiala (întocmirea) bisericească, răstoarnă (strică) și casele unora. Drept aceea sfântul sinod a rânduit (hotărât) ca unor ca aceștia mai întâi să li se atragă luare-aminte (să fie avertizați) prin apărătorul (avocatul, defensorul, ispravnicul - avocatus sau quaestor ecclesiae) preasfintei Biserici din Constantinopol, ca să se îndepărteze din cetatea împărătească. Iar dacă (aceștia), nerușinându-se, ar stăruii (persista) în aceleași fapte, să fie alungați și fără voia lor prin același ispravnic (ecdic) și să se reîntoarcă la locurile lor (să apuce locurile lor).	15 ap.; 15, 16 sin. I ec.; 5, 10, 20 sin. IV ec.; 17, 18 Trul.; 3, 11 Antioh.; 7, 8, 9, 15, 16 Sard.; 54, 75, 97 Cartag.
24 sin. IV ec.	MĂNĂȘTIRILOR SĂ NU LI SE SCHIMBE DESTINAȚIA	Mănăștirile odată sfințite (consacrate) cu învoirea (aprobarea) episcopului să rămână pentru totdeauna mănăstirii și bunurile (lucrurile), averile care atârnă (țin) de ele (le aparțin lor) să se păstreze, și acestea (mănăstiri) să nu se mai facă locașuri lumești; iar cei care ar îngădui (ierta) să se facă aceasta să fie supuși certărilor celor din canoane.	4 sin. IV ec.; 49 Trul.; 13, 17 sin. VII ec.; 1 sin. I-II; 2 Chirii Alex.
25 sin. IV ec.	SCAUNELE VACANTE DE IERARHI SĂ SE OCUPE ÎN DECURS DE TREL LUNI	De vreme ce unii dintre mitropoliți, după cum am auzit din zvon, lasă fără grijă (neglijază) turmele încredințate lor și amână hirotoniile episcopilor, i s-a părut sfântului sinod ca hirotoniile episcopilor să se facă în cuprinsul (înăuntrul) a trei luni (decurs de trei luni), afară dacă nu cumva vreo trebuință de neînlăturat (inevitabilă) ar rândui (determina) ca timpul amânării să se prelungească. Iar dacă (mitropolitul) nu ar face acest lucru, el să fie supus certărilor (pedepselor) bisericești, iar venitul Bisericii văduvite să se păstreze nevătămat de către economul acelei Biserici.	58 ap.; 19, 35 Trul.; 11, 12 Sard.; 71, 121, 123 Cartag.; 17 sin. I-II

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
26 sin. IV ec.	FIECARE EPARHIE SĂ AIBĂ ECONOM	De vreme ce în unele Biserici, după cum am auzit din zvon, episcopii mânuiesc (administrează) fără economi bunurile Bisericii, i s-a părut (sino-dului) ca fiecare Biserica ce are episcop să aibă și econom din clerul propriu (al Bisericii), care să chivernisească (administreze) cele bisericesti după socotința episcopului său, ca nu cumva să fie fără de martori gospodărirea Bisericii și ca din (lucrul) acesta să se risipească bunurile ei și să se înfiereze (stigmatizeze) preoțimea cu defăimarea; iar dacă el (episcopul) nu ar face lucrul acesta, să fie supus dumnezeieștilor canoane.	38, 41 ap.; 25 sin. IVec; 35 Trul.; 11, 12 sin. VII ec; 15 Anc; 7, 8 Gang.; 24, 25 Antioh.; 26, 33 Cartag.; 7 sin. 1-11; 10 Teoftl Alex.; 2 Chirii Alex.
27 sin. IV ec.	OSÂNDA CELOR CE RĂPESC FEMEI	Sfântul sinod a orânduit (hotărât) ca cei ce răpesc femei sub cuvânt de căsătorie, sau părtașii, sau sfătuitoarii celor ce le răpesc, dacă ar fi clerici, să cadă din treapta lor, iar dacă ar fi laici, să fie dați anatemei.	67 ap.; 92 Trul; 11 Ane; 22, 25, 26, 30, 36, 42 Vasile cel Mare
28 sin. IV ec.	PRIVILEGIILE SCAUNULUI DIN CONSTANTINOPOL ȘI DIASPORA CREȘTINĂ	<p>Urmând întru totul orânduirilor (hotărârilor) Sfinților Părinți și cunoscând canonul abia citit al celor 50 de Dumnezeu preaiubitori episcopi, care s-au întrunit în împărătescul Constantinopol, în noua Romă, sub marele Teodosie, fostul împărat de pioasă amintire, aceleași le orânduim (hotărâm) și le statornicim și noi, despre întâietățile (privilegiile) preasfintei Biserici a aceluiași Constantinopol, a noii Rome, de vreme ce și scaunului Romei vechi părinții după dreptate i-au dat (conferit) întâietatea (privilegiul) pentru (motivul) că cetatea aceea era cetate împărătească.</p> <p>Și cei 50 episcopi preaiubitori de Dumnezeu, îndemnați (împinși) de același țel (scop, considerent), au dăruit (conferit) întâietăți (privilegii) egale Preasfântului scaun al Romei noi, socotind a fi cu dreptate ca cetatea care s-a cinstit (onorat) cu împărăția și cu senatul (sinclitul) și care a dobândit întâietăți (privilegii) deopotrivă (egale) cu ale vechii Rome împărătești; întocmai ca și aceea să se facă de mare (mărească, să se înalțe) și în lucrurile cele bisericesti fiind a doua după aceea.</p> <p>De asemenea (sa hotărât) ca numai mitropoliții diecezei Pontului, a Asiei și a Traciei, precum și episcopii din ținuturile barbare ale diecezelor numite mai înainte să se hirotonească de către pomenitul preasfânt scaun al Prea Sfintei Biserici din Constantinopol; și adică, fiecare mitropolit al diecezelor pomenite împreună cu episcopii din eparhie (mitropolie) hirotonind pe episcopii din eparhie (mitropolie) după cum se rânduește (poruncește) prin dumnezeieștile canoane; iar mitropoliții pomenitelor dieceze să fie hirotoniți, după cum s-a spus, de către arhiepiscopul Constantinopolului, după ce potrivit obiceiului s-au făcut alegeri într-un glas (unanime) și i s-au adus lui la cunoștință.</p>	34 ap.; 4, 6, 7 I ec; 2, 3 sin. II ec; 8 sin. III ec; 9, 17 sin. IV ec; 36, 39 Trul.; 8 Antioh.

Nume	DenumireExpl	Continut	Conexiuni
29 sin. IV ec.	SE OPREȘTE RETROGRADAREA TREPTELOR PREOȚIEI	<p>A-l aduce (a-l coborî) pe episcop în treapta presbiterilor este ierosilie (sacrilegiu). Iar dacă vreo pricină dreaptă îi îndepărtează pe aceia (pe episcopi) de la lucrarea episcopală, nu se cade ca ei să aibă (dețină) nici loc de presbiter. Iar dacă fără vreo vinovăție grea (gravă) au fost îndepărtați din dregătorie, să se reîntoarcă iarăși la vrednicia (demnitatea) episcopală.</p> <p>Anatolie, preaevlaviosul arhiepiscop al Constantinopolului, a zis: „Aceștia despre care se spune că au fost coborâți de la vrednicia (demnitatea) episcopală în treapta presbiterului, dacă sunt condamnați din unele pricini binecuvântate, cu drept cuvânt nu sunt vrednici nici măcar de cinstirea presbiterului, iar dacă fără vreo pricină (cauză) binecuvântată au fost coborâți (retrogradați) într-o treaptă mai mică, sunt vrednici, dacă s-ar vădi (arăta) nevinovați, să-și ia din nou vrednicia (demnitatea) episcopală și preoția”.</p>	36 ap.; 8 sin. Iec; 3, 26 Trul.; 1, 2 Ane; 9Neocez.; 27, 70 Vasile cel Mare
30 sin. IV ec.	PRIVILEGIUL ARHIEPISCOPULUI ALEXANDRIEI FAȚĂ DE SINODUL PROPRIU	<p>Deoarece preaevlavioșii episcopi ai Egiptului au amânat până acum a iscăli scrisoarea preacuviosului arhiepiscop Leon, nu însă pentru că s-ar împotrivi credinței sobornicești, ci zicând că este obiceiul în dieceza Egiptului a nu se face nimic de acest fel fără încuviințarea (aprobarea) și porunca (dispoziția) arhiepiscopului și cer să li se facă lor îngăduință (pășuire) până la hirotonia viitorului episcop al mării cetăți a Alexandrinilor, ni s-a părut nouă că este lucru cu bună cuviință (binecuvântat) și cu omenie ca acestora să li se dea îngăduința (acorda concesia) de a rămâne în propria lor stare (treaptă) în cetatea împărătească până ce se va hirotoni (așeza, institui) arhiepiscopul mării cetăți a Alexandrinilor. Drept aceea, rămânând ei în propria lor stare (treaptă), să dea asigurări (scrise) - (să ofere garanții) - dacă acest lucru le este cu putință, sau prin jurământ se vor face vrednici de crezământ.</p>	6, 20, 25, 34, 81 ap.; 9 Antioh.; 7 Sard.; 10, 64, 82 Vasile cel Mare